

Pohádka:

JAK JEŽEK HLEDAL LISTY

Podzimní vítr šuměl v korunách stromů a odfoukával poslední barevné listy. Byl začátek listopadu a mnoho listnatých stromů bylo holých. Červené listy z hrušní už zhnědly a ležely na zemi. Malé žluté lístečky bříz se třepotaly mezi zelenými jehnědami. Větší lipové listy se tiše snášely k zemi. Zářivě žluté i krásně červené javorové listy už také ztrácely svůj půvab. Sesychaly pod stromy. Stromy se připravovaly k zimnímu odpočinku. Také zvířátka hledala úkryt před blížící se zimou. Jen ježek Funílek ještě neměl svou hromadu listů, kde by mohl být ukrytý v teplém pelíšku, až přijdou mrazy. Ťpal mezi barevnými listy a chtěl mít pro sebe ty nejhezčí. Ani ho nenapadlo, že listy ztratí své krásné barvy. Všechny nakonec zhnědnou, uschnou a jejich pestré odstíny nenávratně zmizí. Funílek chodil, rozhlížel se do korun stromů a rozumoval: „Vyberu si místečko, které mi budou ostatní ježčkové závidět!“ Když končil měsíc listopad a ježek Funílek stále bloudil pod mohutnými stromy na kraji parku, potkal večer černou vránu. „Co tu děláš, ježku?“ podivila se vrána. „Proč si už nehřeješ svůj domeček z listů?“ „Ale, já jsem si ještě nenašel žádné pěkné barevné bydleníčko,“ přiznal se po pravdě ježek Funílek. Vrána Tonička jen udiveně zaklapala zobákem. A hned ježkovi vysvětlila: „Nic nehledej a koukej zalézt pod pořádnou hromadu uschlého listů. Nebo tady nastyďneš a zmrzneš. A listů už stejně usychá. A žádné veselé barvy nemá!“ Ježkovi se její napomenutí moc nezamlouvalo a tiše si šuškal: „Ale já nechci ještě spát! Chci najít barevné listy a mít nejkrásnější domeček.“ Fíííí! Fouknul silně vítr. A ježkovi se zdálo, že slyší jeho řeč: „Fííí, fííí a fííí, kdy to ježek pochopí? Budu foukat, budu vát...Ježek už má v listů spát. Fííí, fííí a fííí, kdy to ježek pochopí!“ Ted už se ježek trochu polekal. Pospíchal rychle k nejbližšímu stromu a pěkně poprosil: „Stromečku, strome, jak se jmenuješ? A kolik listů mi dneska daruješ?“ Mohutný dub se podíval dolů a odpověděl: „Vezmi si mých hnědých listů, kolik chceš. Ale spěchej, spěchej, ať venku nezmrzneš!“ Ježek poděkoval a vzal si pořádnou náruč listů. Nosil další a další dubové listy na hromádku, aby se mohl dobře zahrabat pod velkou kupu. Obešel i ostatní listnaté stromy. Buky, lípy a javory. Břízy, jeřáby a jasany. Při hledání listů mu pomohl i vítr. Přifoukal pro ježka Funílka velikánskou hromadu, aby marnivý ježek mohl přespat dlouhé zimní chumelenice. Funílek zalezl do listů a tiše si broukal: „To jsem rád, že už mám domeček na spaní!“

■ Rozhovor na dané téma – Dítě a svět

Cíle: Rozvoj slovní zásoby a logického myšlení. Procvičujeme slovní pohotovost, schopnost odpovídat na dotazy, položit otázku.

Jak se lidé připravují na zimu? Co všechno sklídili ze zahrad a polí? Jak sklizeň uskladnili? Co se suší, dává do mrazáku, zavařuje? Měli lidé dříve mrazáky? Co dělali s ovocem a zeleninou?

Znalosti dětí můžeme doplnit prohlížením encyklopedií nebo besedou s prarodiči na téma „Za časů našich babiček“. Co se pěstuje jenom na zahradě? Co patří mezi zeleninu a co je ovoce? Kdy sklízíme zeleninu? Kdy dozrávají různé druhy ovoce?